

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดองค์กรปกครอง
ท้องถิ่น อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

นางสาวสิริภัทร สิงหาจุลเกตุ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของครู
ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น อำเภอลำลูก
กา จังหวัดปทุมธานี จำนวน 6 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนา
กระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผล และประเมินผล ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา ด้าน
การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ ใน
สถานศึกษา ของในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น อำเภอลำลูกกา จังหวัด
ปทุมธานี และเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูที่มีต่อ การบริหารงานวิชาการ ทั้ง 6
ด้าน โดยจำแนกตาม วุฒิการศึกษาและระดับประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างในการ
วิจัย คือ โรงเรียนขยายโอกาสสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี
ประจำปีการศึกษา 2559 จำนวนทั้งสิ้น 103 คน โดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan โดย
วิธีการ สุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น
แบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเชื่อมั่น ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟาของครอ
นบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ
0.95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูที่มีต่อ การบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนขยาย
โอกาสสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา วิเคราะห์โดยใช้ค่า t-test แบบ Independent สำหรับ
ประสบการณ์การทำงาน วิเคราะห์โดยใช้ค่า (One-way analysis of variance) เมื่อไม่พบความ
แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ้
(Scheffe Post hoc Comparison)

ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 103 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วน
ใหญ่เป็นวุฒิการศึกษาปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี โดยประสบการณ์ 5-10 ปีประสบการณ์

มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไป
กว่า 5 ปี ตามลำดับ

และประสบการณ์ต่ำกว่า

2. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อ การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัด
องค์กรปกครองท้องถิ่น อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ครูที่มีความคิดเห็น โดยภาพรวมและ
รายด้านอยู่ในระดับมาก

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อ การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน
ขยายโอกาสสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมและ
รายด้านไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อ การ
บริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น อำเภอลำลูกกา
จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ระดับ .05

คำสำคัญ

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส
อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

บทนำ

กุญแจสำคัญในการแข่งขันในเวทีโลก คือคุณภาพและสมรรถภาพของคน ไทยทุกคน
โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาเด็กไทย ให้มีความพร้อมรองรับการเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน
ในปี 2558 คุณภาพและสมรรถภาพดังกล่าว หมายถึง ความสามารถในการอ่าน เขียน การคิด
คำนวณ ทักษะการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศ ทั้ง
ภาษาสากลและภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน เป็นต้น นอกจากนี้ เด็กไทยควรมีทักษะที่จำเป็นใน
ศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ความรู้ในวิชาแกน ทักษะชีวิตและทักษะอาชีพ ทักษะการเรียนรู้และการ
สร้างนวัตกรรม และทักษะ ทางข้อมูล สื่อ และเทคโนโลยี พร้อมทั้งทักษะชีวิตในระบบ
เศรษฐกิจสังคม มหุวัฒนธรรม ท่ามกลาง ความเปลี่ยนแปลง สถานการณ์รุนแรงและภัยพิบัติ
ต่างๆ ความท้าทายดังกล่าว เป็นแรงผลักดัน ให้การศึกษาไทยต้องมีการพัฒนาอย่างเร่งด่วน โดย
การเรียนรู้ยุคใหม่ต้องสอนให้น้อยลงและเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากขึ้น ให้ความสำคัญกับทักษะ
มากกว่าสาระการเรียนรู้

การศึกษานับเป็นรากฐานที่สำคัญในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า การแก้ปัญหา และการพัฒนาในด้านต่าง ๆ เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญโดยตรงกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นผู้รู้จักคิด รู้จักแก้ปัญหาช่วยพัฒนาฟื้นฟูศักยภาพของบุคคลให้สามารถพึ่งตนเอง พัฒนาชุมชนและพัฒนาสังคมได้ นอกจากนี้การศึกษายังเป็นเครื่องมือในการปลูกจิตสำนึกของบุคคลให้เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการเห็นคุณค่าการอยู่ร่วมกัน สร้างและพัฒนาคนไทยให้มีความรู้ความสามารถในทุกด้านได้อย่างสันติสุข การศึกษาจึงเป็นกระบวนการพัฒนาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในฐานะที่เป็นรากฐานของการพัฒนาด้านอื่น ๆ (กรมวิชาการ, 2544, หน้า 9)

การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนามนุษย์ให้มีความเจริญงอกงามทั้งทางสติปัญญา ความรู้ คุณธรรมความดีงามในจิตใจ มีความสามารถที่จะทำงานและคิดวิเคราะห์ได้ ถูกต้อง สามารถเรียนรู้ แสวงหาความรู้ ตลอดจนใช้ความรู้อย่างสร้างสรรค์ มีสุขภาพร่างกายและจิตใจสมบูรณ์แข็งแรงประกอบอาชีพได้ มีวิถีชีวิตกลมกลืนธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสามารถปรับตัวได้ สังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (สุนน อมรวิวัฒน์, 2550:461)

พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 รวมทั้งวิสัยทัศน์การจัดการศึกษาแห่งชาติและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ได้ให้ข้อมูลว่า เป็นหน่วยงานภาครัฐสังกัดกระทรวงมหาดไทย ก็ยึดหลักการกระจายอำนาจเพื่อประโยชน์ของรัฐและท้องถิ่น เน้นผลประโยชน์ของท้องถิ่นโดยตรงให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีโอกาสเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง เพื่อสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง แต่มีการเกี่ยวข้องกับการจัดและ การส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553 และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ. 2546

การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของไทยต้องเริ่มจากสถานศึกษาทุกแห่งดำเนินการพัฒนาคุณภาพของตนเองโดยการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษานั้นจะต้องมีการพัฒนาคุณภาพภายใน

ผสมผสานอยู่ในกระบวนการบริหารและการจัดการเรียนการสอนตามปกติของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาอาจจะเป็นการสร้างเชื่อมั่นว่าสถานศึกษาจะจัดการศึกษาให้มีคุณภาพไปตามมาตรฐานที่กำหนดเพื่อให้เด็กไทยเป็นคนดีมีความสามารถและมีความสุขจะได้ช่วยกันสร้างสรรค์สังคมไทย ให้มีสันติสิ่งแวดล้อมยั่งยืน เศรษฐกิจมั่นคงสามารถร่วมมือและแข่งขันกับประเทศอื่นๆ ได้อย่างมีศักดิ์ศรีในสังคมโลกต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2550 : 4)

โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาเป็นโครงการที่สำคัญโครงการหนึ่งที่มุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพที่ดีมีส่วนช่วยพัฒนาสังคมและประเทศชาติเป็นโครงการที่มุ่งให้เยาวชนทุกคนที่เรียนจบระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ได้มีโอกาสเรียนต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น โดยรัฐบาลเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดเป็นการเปิดโอกาสหรือขยายโอกาสให้เยาวชนมีพื้นฐาน การศึกษาให้สูงขึ้นในระยะแรกให้ดำเนินการเป็นโครงการนำร่องเพื่อศึกษารูปแบบที่เหมาะสมในการขยายการศึกษาภาคบังคับต่อจากการศึกษาระดับประถมศึกษา(ชั้นประถม – ศึกษาปีที่ 6) อีก 3 ปีเริ่มจากให้กรมสามัญศึกษาเปิดโรงเรียนสาขามัธยมศึกษาตอนต้นและเปิดโรงเรียนใหม่เพิ่มขึ้นปีละ 50 – 100 โรงเรียนตั้งแต่ปีการศึกษา 2532 เป็นต้นมาแต่ยังพบว่ามีเยาวชนที่อยู่ห่างไกลออกไปโดยเฉพาะในชนบทไม่สามารถมาเรียนได้ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2533 มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ(สพช.) จัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีความพร้อมทั่วประเทศรวม 119 โรงเรียนใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533)ในปีการศึกษา 2533 โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องคือกรมการศึกษานอกโรงเรียนกรมการศาสนาและกรมอาชีวศึกษาร่วมจัดการศึกษาเพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาเช่นเดียวกัน(กรมวิชาการ. 2540 : 1)

โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเปิดโอกาสให้นักเรียนที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เข้าเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยต้องสอบแข่งขันและไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ภายใต้หลักการมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถให้ออกไปประกอบอาชีพตามความถนัดและความสนใจรวมทั้งการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นโดยมีเป้าหมายของการจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนแสวงหาแนวทางที่เหมาะสมกับตนในการทำประโยชน์ให้สังคม (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2536 : 2)

การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักที่สำคัญในการบริหารและจัดการศึกษาในโรงเรียนผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้ความเข้าใจขอบข่ายของเนื้อหาและหลักการบริหารงานวิชาการรวมไปจนถึงจัดการเรียนการสอนของครูอาจารย์จัดให้มีการประชุมปรึกษาหารือเพื่อจะได้ วางแผนได้ถูกต้องมีการจัดการบริหารที่ดีโดยมีเทคนิควิธีการที่จะทำให้สถานศึกษามีคุณภาพได้การบริหารงานด้านวิชาการเป็นภารกิจที่ยิ่งใหญ่ของผู้บริหารสถานศึกษาและเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาสถานศึกษาให้มีความก้าวหน้าเป็นไป อย่างมีคุณภาพได้ตามเป้าหมายและความคาดหวังของหลักสูตร โดยทั่วไปงานวิชาการจะประกอบด้วยการศึกษาปัญหาในชุมชนและสังคมภูมิปัญญาท้องถิ่นการพัฒนาและการนำหลักสูตรไปใช้การจัดเตรียมการเรียนการสอนการจัดวัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนและสื่อการเรียนการสอนการส่งเสริมการสอนการวัดผลประเมินผล การดำเนินงานเกี่ยวกับห้องสมุดแหล่ง การเรียนรู้การนิเทศติดตามผลการวางแผนและการกำหนดวิธีการดำเนินวิชาการรวมถึงการประชุมทางวิชาการ(สนั่น มีสัจธรรม, 2540 : 3)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จ . ปทุมธานี สำหรับงานวิจัยที่ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการในขอบข่าย 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) ด้านการวัดผลประเมินผล 4) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 5) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา 6) ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพในสถานศึกษา เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา และเป็นข้อมูลในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนให้เหมาะสม และผลการวิจัยสามารถนำไปสู่แนวคิดใหม่ๆ ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จ.ปทุมธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จ.ปทุมธานี
จำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ซึ่งครอบคลุมภาระหน้าที่ตามองค์ประกอบสำคัญของการบริหารงานวิชาการใน 6 ด้าน

- 1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 1.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 1.3 ด้านการวัดผล และประเมินผล
- 1.4 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- 1.5 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา
- 1.6 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จ.ปทุมธานี ประชากร จำนวน ครู 140 คน และทำการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่ม ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย จำนวน 103 คน ได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ตารางสุ่มสำเร็จรูปของ Krejcie และ Morgan

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

3.1.1 ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จ.ปทุมธานี จำแนกตามสถานภาพทางสังคม คือ

3.1.1.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

3.1.1.2 ปริญญาตรีสูงกว่าปริญญาตรี

3.1.2 ประสบการณ์การทำงาน จำแนกเป็น

3.1.2.1 ไม่เกิน 5 ปี

3.1.2.2 5 – 10 ปี

3.1.2.3 ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จ.ปทุมธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ครู โรงเรียนคอนเมืองทหารอากาศบำรุง ปีการศึกษา 2559 จำนวนทั้งสิ้น 110 คนโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60-1.00 และหาค่าความเชื่อมั่นใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 โดยแบ่งสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ตอนที่ 2 เนื้อหาที่จะทำการวิจัย ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเป็นคำถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติด้วย t-test แบบ Independent และ ANOVA (One-way analysis of variance) สำหรับตัวแปรเพศและประสบการณ์การทำงาน

ผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 103 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นวุฒิการศึกษาปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี โดยประสบการณ์ 5-10 ปี มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ประสบการณ์ 5-10 ปี และต่ำกว่า 5 ปี ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นของครูที่มี ต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ครูที่มีความคิดเห็น โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อ การบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี โดย ภาพรวมและรายด้าน ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี โดย ภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการจัดการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในโรงเรียน ขยายโอกาส สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัด ปทุมธานี พบว่า ประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเท่ากัน โดยมีความคิดเห็นด้านการ พัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา มากที่สุด รองลงมาคือ ด้าน การวัดผลและ ประเมินผล ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวิจัย เพื่อการพัฒนาการศึกษา และ อันดับสุดท้ายคือ ด้าน การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา ซึ่งอภิปรายในแต่ละด้านได้ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายข้อมีความคิดเห็นใน ระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีการจัดทำรายงานคุณภาพ การศึกษา ประจำปี (SAR) และสรุป รายงานประจำปีโดยการเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้น พื้นฐาน เสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัดและเผยแพร่ให้สาธารณชนทราบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญในการจัดทำรายงานคุณภาพ ให้ทราบระดับคุณภาพของ สถาบันการศึกษาในการดำเนินการภารกิจต่างๆ ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและ ประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปพัฒนาโรงเรียนในแต่ละด้านให้มี

ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัชชัย สิงห์จันทร์ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่พะเยา เขต 1 ผลการศึกษาพบว่างานบริหารหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้พบว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก แนวทางการบริหารคือแนะนำส่งเสริมให้ครูดำเนินการตามหลักสูตร กำหนดการสอน แผนการสอน เอกสาร รุ่มือครู จัดแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและสอดคล้องกับ สภาพบริบทของโรงเรียนและชุมชน ตลอดจนจัดให้มีเอกสารประกอบหลักสูตรอย่างพอเพียง จำเป็นต่อความต้องการใช้ งานพัฒนาคุณภาพครูผู้สอน พบว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก แนวทางการบริหารคือสนับสนุนให้ครูผู้สอนมีโอกาสร่วมประชุม อบรม และสัมมนาจาก หน่วยงานอื่น นำข้อมูลสารสนเทศด้านการพัฒนาคุณภาพครูผู้สอนมาใช้ในการพัฒนา การจัดการเรียนการสอนและจัดให้มีการประชุมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการพัฒนาทางวิชาการร่วมกับ ชุมชนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง งานการจัดการเรียนการสอนพบว่า มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับ มาก แนวทางการบริหารคือ จัดครูประจำชั้น ครูประจำวิชา โดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์และความถนัดของครู จัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านการจัดการเรียนการสอนและนำ ข้อมูลสารสนเทศด้านการจัดการเรียนการสอนมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน ได้ศึกษาเกี่ยวกับค วามคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชา การของโรงเรียนในโรงเรียน ขยายโอกาสสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี จึงสรุปได้ว่างาน วิชาการเป็นงานที่ต้องให้ความสำคัญ เพราะเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการให้วิชาความรู้แก่นักเรียน โดยตรง ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพของเด็ก

ด้านที่ 2 ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ โดยภาพรวมและรายข้อมีความคิดเห็นอยู่ใน ระดับมาก โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือสถานศึกษามีการส่งเสริมให้ผู้สอนจัดการเรียนรู้ และ แหล่งเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนให้การส่งเสริมให้ครูผู้สอน จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งภายใน ภายนอก สถานศึกษา เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาดา สาย จิน (2556 : บทคัดย่อ) ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาสังกัดองค์กร บริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนพบว่าครูผู้สอนที่มี ประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานีโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการบริหารจัดการเรียนรู้ ด้านการพัฒนา

หลักสูตรสถานศึกษา และด้านการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านการบริหารงบประมาณอยู่ในระดับมาก จึงสรุปได้ว่า งบประมาณเป็นทรัพยากรที่สำคัญ ในการขับเคลื่อนสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

ด้านที่ 3 ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยภาพรวมและรายข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีการแต่งตั้งคณะกรรมการวัดผล ประเมินผล การ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนมีการจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านการวัดผล และประเมินผลของโรงเรียนที่ครอบคลุมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ในการจัดทำที่ชัดเจนเกี่ยวกับระเบียบการวัดผลประเมินผลด้วยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายของ โรงเรียนให้สอดคล้องกับมาตรฐานการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของถนอมรัตน์ สิทธิเสนี (2550) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน ผลการวิจัยดังนี้ 1) สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลเมืองกระทุ่มแบนในภาพรวม ทั้ง 12 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก 11 ด้าน และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา 2) ปัญหาในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน เทศบาล สังกัดเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน ในภาพรวมทั้ง 12 ด้าน อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน 3) การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลเมืองกระทุ่มแบนตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู พบว่าโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 เมื่อศึกษารายด้านพบว่า ด้านการพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการแนะแนว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 นอกจากนั้นไม่แตกต่างกัน ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัด ปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การพัฒนาระบบประกัน

คุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จึงสรุปได้ว่า บุคลากรเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่มีผลต่อการบริหารสถานศึกษาให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

ด้านที่ 4 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยภาพรวมและรายข้อมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือสถานศึกษามีการนำผลการประเมินการใช้สื่อการเรียนการสอนมาวางแผนเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานต่อไป ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้นเป็นรูปธรรม การรับรู้แจ่มแจ้งชัดเจนขึ้น เกิดความประทับใจ เร้าใจ จดจำได้นาน และครูผู้สอนมีความรับผิดชอบและเอาใจใส่ต่อหน้าที่ของความเป็นครู ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณภา แซ่ตัน (2556 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากลุ่มนุรพา ศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐมเขต 1 ผลการศึกษาพบว่าโดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ด้านการวางแผน รองลงมาด้านการบังคับบัญชาและต่ำสุดด้านการประสานงานและความคิดเห็นจากข้อเสนอแนะเรื่องที่มีความถี่ มากที่สุดเรื่องการวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายร่วมกับครู ได้ศึกษาความคิดเห็นของของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการ การพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก จึงสรุปได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการ และการทำงานของบุคคลทุกคนในสถานศึกษา โดยผู้บริหารสถานศึกษาต้องวางแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการที่มีเป้าหมายชัดเจนมากขึ้น

ด้านที่ 5 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา โดยภาพรวมและรายข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีการสร้างตระหนักรู้ให้แก่บุคลากรเห็นถึงประโยชน์ และความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเพื่อการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนหรือพัฒนาในสิ่งที่มีอยู่ให้ดีขึ้นพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัสรา ยุทธ ศรีใจอินทร์ (2553 : 288) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การนำเสนอกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กแบบรวมเรียน ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่าผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นปัญหาลำดับแรกคือการจัดทำคู่มือวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ได้ศึกษาความคิดเห็นของของครูที่มีต่อ การบริหารงานวิชาการของ

โรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก จึงสรุปได้ว่าผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนในการกำหนดนโยบาย แผนงาน โครงการต่าง ๆ อย่างเป็น ระบบเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริงได้อย่างชัดเจน และให้ความสำคัญกับทุกฝ่าย และคณะกรรมการตรวจสอบ ติดตาม และรายงานผลการประเมินอย่างต่อเนื่อง

ด้านที่ 6 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพในสถานศึกษา โดย ภาพรวมและรายข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีการจัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี(SAR) และสรุป รายงานประจำปีโดยการเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัดและเผยแพร่ให้สาธารณชนทราบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะให้ผู้เรียนและผู้ปกครองมีหลักประกันและความมั่นใจว่าสถานศึกษาจัดการศึกษาที่มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด เป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองและชุมชน ในการดำเนินการภารกิจต่างๆ ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของไกรวัลย์ รัตนะ (2556:บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม และรายงานผลการประเมินงานวิชาการ อยู่ในระดับปานกลาง 2) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน ตามสถานภาพและวุฒิการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ไม่แตกต่างกันตามประสบการณ์ในการทำงานกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดเล็กมีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่ /ขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่ /ขนาดใหญ่พิเศษมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ได้ศึกษาความคิดเห็นของของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ใน

ระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก จึงสรุปได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนให้ครูมีความรู้ความเข้าใจด้านการบริหารงานวิชาการอย่างสม่ำเสมอ และมีการจัดอบรม สัมมนา เพื่อพัฒนางานด้านวิชาการของโรงเรียนแก่ครูผู้สอน จึงทำให้ครูเกิดความเข้าใจและยอมรับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน

2. จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน วุฒิการศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีความเข้าใจหลักสูตรที่มุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพด้านวิชาการ เพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดีมีปัญญาและมีคุณภาพชีวิตที่อีกทั้งผู้บริหาร โรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนให้ครูมีความรู้ความเข้าใจด้านการบริหารงานวิชาการอย่างสม่ำเสมอ และมีการจัดอบรม สัมมนา เพื่อพัฒนางานด้านวิชาการของโรงเรียนแก่ครูผู้สอน จึงทำให้ครูเกิดความเข้าใจและยอมรับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุเทพ นาคสิงห์ (2551: บทคัดย่อ) ศึกษาความพึงพอใจของครูผู้สอนผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ปกครองนักเรียนในการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของครูผู้สอนผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ปกครองนักเรียนในการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรีเมื่อจำแนกตามวุฒิการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าในด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา และด้านการสรุปผล การดำเนินการบริหารจัดการ หลักสูตรสถานศึกษา (2551) ได้ศึกษาความคิดเห็นของ พบว่า ผู้ปกครองที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจโดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ผลจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทในการบริหารวิชาการของโรงเรียนและให้ความสำคัญ ตลอดจนส่งเสริม

สนับสนุนครูที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้ได้รับการอบรม พัฒนา ความรู้ด้านงานวิชาการของโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ อีกทั้งได้รับความร่วมมือร่วมใจจากครูในการพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานของสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงทำให้ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน เกิดการยอมรับและศรัทธาในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไกรวัลย์ รัตนะ (2556:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สงขลา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม และรายงานผลการประเมินงานวิชาการ อยู่ในระดับปานกลาง 2) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน ตามสถานภาพ และวุฒิการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ไม่แตกต่างกันตามประสบการณ์ในการทำงานกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดเล็กมีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกับกลุ่มอย่างที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดกลาง และขนาดใหญ่ /ขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่/ขนาดใหญ่พิเศษมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน โครงการต่าง ๆ อย่างเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริงได้อย่างชัดเจน และให้ความสำคัญกับทุกฝ่ายงานอย่างเท่าเทียมกัน ตลอดจนจัดให้มีคณะกรรมการตรวจสอบ ติดตาม และรายงานผลการประเมินอย่างต่อเนื่อง ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็น ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันทางสถิติ

2. จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน วุฒิการศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีวุฒิการศึกษา

แตกต่างกัน มีความเข้าใจหลักสูตรที่มุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพด้านวิชาการ เพื่อพัฒนานักเรียน ให้เป็นคนดีมีปัญญาและมีคุณภาพชีวิตที่อีกทั้งผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจด้านการบริหารงานวิชาการอย่างสม่ำเสมอ และมีการจัดอบรม สัมมนา เพื่อพัฒนา งานด้านวิชาการของโรงเรียนแก่ครูผู้สอน จึงทำให้ครูเกิดความเข้าใจและยอมรับการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุเทพ นาคสิงห์ (2551: บทคัดย่อ) ศึกษาความ พึงพอใจของครูผู้สอนผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ปกครองนักเรียนในการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของครูผู้สอน ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ปกครองนักเรียนในการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรีเมื่อจำแนกตามวุฒิการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าในด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการ เตรียมความพร้อมของสถานศึกษา และด้านการสรุปผล การดำเนินการบริหารจัดการ หลักสูตร สถานศึกษา (2551) ได้ศึกษาความคิดเห็นของ พบว่า ผู้ปกครองที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจ โดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ผลจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัด ปทุมธานี จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหาร โรงเรียนมีบทบาทในการบริหารวิชาการของโรงเรียนและให้ความสำคัญ ตลอดจนส่งเสริม สนับสนุนครูที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้ได้รับการอบรม พัฒนา ความรู้ด้านงานวิชาการของโรงเรียนอย่าง สม่ำเสมอ อีกทั้งได้รับความร่วมมือ ร่วมใจจากครูในการพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตาม มาตรฐานของสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงทำให้ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่างกัน เกิดการยอมรับและศรัทธาในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไกรวัลย์ รัตนะ (2556:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทการ บริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สงขลา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม และรายงานผลการประเมินงานวิชาการ อยู่ในระดับปานกลาง 2) กลุ่มตัวอย่างมี ความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน ตาม

สถานภาพ และวุฒิการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ไม่แตกต่างกันตามประสบการณ์ในการทำงานกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดเล็กมีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกับกลุ่มอย่างที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดกลาง และขนาดใหญ่ /ขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่/ขนาดใหญ่พิเศษมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน โครงการต่าง ๆ อย่างเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริงได้อย่างชัดเจน และให้ความสำคัญกับทุกฝ่ายงานอย่างเท่าเทียมกัน ตลอดจนจัดให้มีคณะกรรมการตรวจสอบติดตาม และรายงานผลการประเมินอย่างต่อเนื่อง ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันทางสถิติ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

2.3 ควรศึกษาการเข้ามามีส่วนร่วมของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2540). **แนวทางการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการ**. กรุงเทพฯ : คุรุสภา.

----- . (2544). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ :

องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

ไกรวัลย์ รัตนะ. (2556). **บทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา**

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา . วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษา

ศาสตรมหาบัณฑิตสาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลา.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน.กระทรวงศึกษาธิการ.(2550).**คู่มือดำเนินการ**

พัฒนาหลักสูตรพัฒนาผู้นำการเปลี่ยนแปลงเพื่อรองรับการกระจายอำนาจสำหรับ

ผู้บริหาร

ถนอมรัตน์ สิทธิเสนี.(2550).ศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาล

สังกัดเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน .วิทยานิพนธ์ .หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขา

บริหารการศึกษา,มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

ธวัชชัย สิงห์จันทร์. (2551). **แนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก**

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยาเขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหา

บัณฑิต.สาขาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

วรรณภา แซ่ตัน. (2556). **การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา**

กลุ่มบูรพาศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1.

วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา

สุชาดา สายจีน. (2558). **สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา**

สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี . สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร

มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยปทุมธานี.

สุนน อมรวิวัฒน์.(2550).กระบวนการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและธรรมชาติ กรุงเทพฯ :

ไทยวัฒนาพานิชย์

สนั่น มีสัจธรรม.(2540).ทางสายใหม่ของการปฏิรูปราชการ.กาฬสินธุ์:ประสานการพิมพ์

อศรายุทธ ศรีใจอินทร์. (2553).การนำเสนอกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการตามระบบการประกัน

คุณภาพการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กแบบรวมเรียน.

ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์.

